

N:o 1.

Af herr **af Burén**, om höjande af förslagsanslaget till volontärskolor.

För hvarje svensk man, som älskar sitt land och som ännu anser sig hafva något att värna, finnes ingen fråga, som bör ligga oss närmare om hjertat än försvarsfrågan. Att denna stora fråga måtte få en snar och lycklig lösning är, jag älskar att tro det, en uppriktig önskan hos hvar och en, som under våra institutioner inser fördelen af att ega ett fosterland sådant som gamla Sverige, eget hem och egen härd och som å andra sidan bäfvar för att komma under ett främmande ok och rege- mente, som med inkräktarens rätt kan pålägga bördor, som vi ej kunna bära. Har man insett detta, så måste den ädlaste af alla känslor, *nationalitetskänslan*, jemte fruktan för ansvaret att hafva försummat vårt försvar, häfva de svåraste betänkligheter rörande den ekonomiska möj- ligheten att åstadkomma något bättre. Då man beklagligen icke är mäktig att framkomma med ett genomgripande förslag, söker man efter hvarje litet steg, som kan i någon mån öka vår försvarskraft, och har man funnit en sådan punkt, blifver det ett oafvisligt behof att gifva densamma gestalt. Det är därför som jag vågar framkomma med ett förslag, som, oafsedt hvarje arméorganisation, skulle i sin mån bidraga till ett ökadt försvar, hvarvid jag fäst mig vid en redan befintlig in- stitution, som, om den med ett större anslag än hittills omhuldades och derigenom blefve i tillfälle att fritt utveckla sig, skulle gagna vårt land icke allenast i militäriskt afseende genom att bereda vårt land större försvarsförmåga, utan äfven i socialt genom att verka fördelaktigt

såsom en god uppfostringsanstalt för våra allmogesöner. Jag menar indelta infanteriets viktigaste lifsnerv, *volontärinstitutionen och i synnerhet volontärskolan på Karlsborg.*

Det är till denna skola, som alla regementen söder om Dalelfven äro hänvisade att skicka sina volontärer.

Det är denna skola, som behöfver understödjas för att möjliggöra antagandet och utbildandet af volontärer till ett antal, som åtminstone något så när motsvarar arméns behof af underbefäl i krigstid, och hvarför under fredstiden måste sörjas.

Det är denna skola, den *enda* underofficersskolan för indelta infanteriet, som bör sättas i tillfälle att kunna emottaga till genomgående af 2-årig kurs *alla* de elever, som efter 1 års undervisning befunnits lämplige och berättigade att föreslås till återkommendering i och för afläggande af underofficersexamen.

U p p g i f t

å antalet volontärer, beordrade såsom elever till infanterivolontärskolan å Karlsborg åren 1885—91.

Lärkursens begrinnelseår.	Antalet volontärer, hvilka		Summa.	A n t e c k n i n g a r.
	tillförne be- vistat volon- tärskolan.	icke tillförne bevistat volon- tärskolan.		
1885	89	182 *)	271	*) Deraf 36 officersaspiranter.
1886	102	271 *)	373	*) 36
1887	191	337 *)	528	*) 55
1888	146	255 *)	401	*) 49
1889	102	262 *)	364	*) 37
1890	147	271 *)	418	*) 40
1891	166	241 *)	407	*) 49
Summa	943	1,819	2,762	
Medeltal	134	260	394	

Karlsborg den 8 december 1891.

FRITZ LOVÉN.

Chef för infanterivolontärskolan.

G. Ahlgren.

Af förestående uppgift finner man, att antalet volontärer vid Karlsborg, som år 1885 utgjorde 271, ökades år 1886 med 102 till 373, och år 1887 ökades antalet med ytterligare 155 och utgjorde samma år 528. Under dessa få år visar det sig, att skolan tillvunnit sig ett berättigadt förtroende. Vår allmogeklass hade redan på denna korta tid funnit fördelen af att för sina söner erhålla en god kostnadsfri skolundervisning, fri kost och dessutom en välkommen, om ock ringa aflöning; och, det bästa af allt, de unga militärämnen hade genom denna 2-åriga kurs fått lära sig lydnad och medförde hem en god anda, som bevarade dem att ryckas med i tidens dåliga strömningar för att der lida skeppsbrott uti socialismens och försvarsnihilismens dypölar. Armén jublade öfver att den förra svårigheten att anskaffa för yrket lämpliga volontärer minskades och såg med glädje en ljusglimt att vid en blifvande mobilisering ej sakna utbildadt nödigt underbefäl, som fullständigt genomgått underofficersskolan; men så kom år 1888, då antalet volontärer vid skolan minskades med 127 och således utgjorde 401, och det har, såsom af uppgiften synes, åren 1889, 1890 och 1891 hållit sig vid ungefär samma antal: 364, 418 och 407. Söker jag nu efter orsaken till denna minskning, så finner jag den icke deruti att intresset för skolan svalnat, icke deruti att undervisningen eller utbildningen blifvit sämre, utan dels deruti att anslaget till volontärskolor, ifrån att hafva lemnat öfverskott, med år 1886 och följande år till betydliga belopp måst öfverskridas, dels deruti att anslaget, som före år 1888 uteslutande användes för volontärskolan i Karlsborg, sedermera måst fördelas mellan nyinrättade volontärskolor. — Så har sedan den 8 maj 1888 pågått en ny volontärskola vid Notviken för Norrbottens fältjägarecorps, en vid Bredåsen i Blekinge sedan den 1 maj 1890 för Blekinge och Hallands bataljoner och en sedan den 1 november 1891 i Hernösand för Vesternorrlands bataljon.

Med ett ord, anslaget blef allt mera otillräckligt, hvarför en begränsning, som förorsakade minskning af elevantalet vid Karlsborg, var en nödvändighet.

Anslaget för volontärskolor har år efter år utgjort 285,000 kronor. År 1882 var detta anslag 285,000 kronor, och för år 1892 är detta anslag af 1891 års riksdag fastställt till samma belopp, men går jag anslaget närmare in på lifvet, så finner jag följande:

År 1882	Anslag	285,000	Utgifvet	261,230: 72	Besparing	23,769: 28
» 1883	»	285,000	»	262,586: 02	»	22,413: 98
» 1884	»	285,000	»	273,101: 58	»	11,898: 42
» 1885	»	285,000	»	256,372: 34	»	28,627: 66
» 1886	»	285,000	»	289,255: 75	Brist	4,255: 75
» 1887	»	285,000	»	334,694: 11	»	49,694: 11
» 1888	»	285,000	»	389,243: 95	»	104,243: 95
» 1889	»	285,000	»	337,938: 58	»	52,938: 58
» 1890	»	285,000	»	365,560: 44	»	80,560: 44

Häraf framgår, att till år 1885 fanns en årlig besparing af i medeltal 20 à 30,000 kronor, men från och med år 1886 blef det en brist, som år 1888 uppgick till kronor 104,243: 95. Detta visar tydligen, att det ordinarie anslaget 285,000 kronor är för litet. Var det otillräckligt, då det odeladt användes för volontärskolan vid Karlsborg, huru långt mera otillräckligt blifver det, då det skall fördelas på flera skolor! Utan att på något sätt vilja underskatta nyttan och värdet af de senast anordnade volontärskolorna, vågar jag dock påstå, att deras betydelse för armén ej kan jämföras med volontärskolan å Karlsborg. De välgörande verkningar, som denna skola redan åstadkommit för vårt underbefäl, synnerligast under dess fria utvecklingsperiod till och med år 1887, äro värda att taga vara uppå, och jag tror, att den minskning, som sker i utgifterna för denna skola och som är den sannolika orsaken till minskningen och fixeringen af elevantalet, är en förlust icke allenast för vårt land i allmänhet, utan för vårt försvar och vår armé i synnerhet.

Vid en jämförelse med våra andra uppfostringsanstalter påtränger sig den frågan, hvarför våra volontärskolor blifvit så styfmoderligt behandlade. Med stora anslag gynna vi våra allmänna läroverk, vår skolundervisning, der ej alltid de goda afsigter, som dermed åsyftas, blifva realiserade. En blick på åttonde hufvudtiteln angifver nogsamt de stora penningebelopp, som för deras verksamhet årligen och frikostigt beviljas och som i rundt tal uppgå till öfver 10 millioner kronor.

Skulle vi ej då vara villiga att med erforderliga medel understödja en uppfostringsanstalt, der man har de största garantier mot missrigtningar af hvarje slag och hvars första och högsta bud heter *lydnad*?

Alltså och
då utgifterna för volontärskolan på Karlsborg under dess fria utvecklingsperiod stigit från kronor 256,372: 34 till kronor 389,243: 95 och detta helt naturligt, emedan antalet volontärer ökats från 271 år 1885 till 528 år 1887,
då anslaget numera måste fördelas på flera skolor,
då efter min mening intet af alla de anslag, som hemfalla under 4:de hufvudtiteln, är bättre användt än det, som beviljas till volontärskolorna,
då dessa skolor visat sig vara i stånd att utbilda ett godt och dugligt underbefäl och just därför är en den bästa af alla partiella reformer, som är efter annat åstadkommits för att göra vår armé mera stridsduglig,
då de härigenom i sig innebära ett frö, som kan komma att bära de rikaste frukter af stor och välsignelserik betydelse för hela vårt land,
då de komma att i väsentlig mån motverka den liknöjdhet för försvaret, som, förorsakadt af det exempellöst långa fredslugn, vårt land åtnjutit, kommit oss att förgäta till och med möjligheten af en krigsfara, och slutligen
för att dessa skolor och i synnerhet volontärskolan på Karlsborg må blifva i tillfälle att fritt och obehindradt utveckla sig, så tvekar jag icke att vördsamt föreslå Riksdagen
att höja ordinarie förslagsanslaget till volontärskolor från kronor 285,000 till 500,000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1892.

C. P. af Burén.